

Inauguració curs 2009-2010

Aula Magna, 9 d'octubre de 2009

Honorable Sr. Antoni Castells, Conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya,

Excel·lentíssim Sr. Josep M. Vila d'Abadal, Alcalde de Vic i President de la Fundació Universitària Balmes,

Sr. Josep Ribas, Director General d'Universitats i patró de la Fundació Universitària Balmes.

Diputats i diputada, President del Consell Comarcal, Delegat del Govern a la Catalunya Central, Alcaldes, Regidors i regidores i altres autoritats,

Patrons de la Fundació Universitària Balmes,

Autoritats acadèmiques, membres del rectorat i del Consell de Direcció de la Universitat de Vic, exrectors, representants de les institucions i de les empreses mecenes,

Professors i professores, personal d'administració i serveis i de les empreses vinculades Eumo Editorial i Eumogràfic,

estudiants,

senyores i senyors,

amigues i amics,

Abans de cloure aquest acte amb l'himne de la Universitat i de celebrar tots junts l'inici del nou curs amb un refrigeri permetin que, com a rectora, els adreci també unes paraules.

Si bé en totes les institucions allò que compta de veritat és el treball i l'esforç continuat, constant i perseverant del dia a dia per part de totes i cadascuna de les persones que en formen part, per a una institució educativa com la universitat, l'inici d'un nou curs té sens dubte una rellevància especial.

Una rellevància de la qual ja d'entrada és una bona mostra la seva presència en aquest acte, que agraeixo profundament en nom de tota la Universitat. Una rellevància que ve donada pel fet que l'inici d'un nou curs és sempre, i al mateix temps, una fita, una cruïlla i un punt d'arrencada. Una fita si pensem en els resultats obtinguts, un punt d'arrencada si pensem en els nous projectes, i una cruïlla on conflueixen uns i altres. De tots ells voldria fer ara un breu repàs tot acompanyant-los d'algunes reflexions.

La videomemòria que acabem de veure, i la memòria en format paper i en format digital que com cada curs hem editat, tenen la voluntat de recollir el conjunt d'activitats dutes a terme i els resultats obtinguts al llarg del curs en els diversos àmbits en què es desplega la nostra activitat. Uns resultats, sens dubte i com sempre millorables, però que al mateix temps i sens cap mena de dubte ens fan ser optimistes de cara el futur. D'entre ells, i per una simple raó de temps, em referiré només a alguns.

Si hagués de destacar l'activitat més rellevant del curs que hem acabat, aquella que n'ha marcat el ritme i fins i tot l'ha condicionat en molts aspectes, sens dubte diria que ha estat la que va associada a l'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior. Un treball al qual hem dedicat entre tots una gran quantitat d'hores, d'energies i d'esforços, les nostres millors capacitats i voluntats i que ha afectat tots els racons de la casa i a totes les persones sense excepció.

Una tasca que, malgrat les incerteses, les angoixes i fins i tot algunes enrabiades de què ha anat acompanyada, ha valgut la pena, en la mesura que ha tingut uns resultats esplèndids, i que s'han traduït en l'aprovació per part dels organismes corresponents de les catorze titulacions de grau que comencem a impartir aquest curs mateix. Concretament, es tracta dels graus de mestre d'Educació Primària, mestre d'Educació Infantil, Educació Social, Infermeria, Fisioteràpia, Teràpia Ocupacional, Biotecnologia, Ciències Ambientals, Enginyeria Mecatrònica, Administració i Direcció d'Empreses, Periodisme, Comunicació Audiovisual, Publicitat i Relacions Públiques i Disseny, aquest darrer impartit a l'Escola BAU de Barcelona, que ha passat de ser un centre vinculat a un centre adscrit a la nostra Universitat.

Aquesta aprovació puntual i positiva de catorze graus i la implantació el curs passat dels graus de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i de Traducció i Interpretació signifiquen que la Universitat de Vic en aquests moments ja té més del cinquanta per cent de la seva oferta formativa adaptada a Bolonya i que la hi tindrà al cent per cent el curs que ve, quan s'implantin les noves propostes que ja tenim en tràmit de verificació, cosa que no vol dir que no se'n puguin programar d'altres en un futur.

En relació als graus, voldria fer només un parell de reflexions. En primer lloc, i malgrat el soroll que hi ha hagut en relació a l'anomenat Pla Bolonya, a la Universitat de Vic, com a la resta d'universitats, l'hem entès com una gran oportunitat per redefinir la nostra oferta

formativa i adequar-la a les necessitats actuals i a les nostres potencialitats. N'és una bona prova, per posar només un exemple, el nou grau en enginyeria mecatrònica, pioner a tot l'Estat i resultat d'una estreta col·laboració entre la universitat i l'entorn empresarial.

I amb una voluntat semblant hem treballat també en l'oferta de nous màsters universitaris, de manera que ofereixin als nostres estudiants l'oportunitat d'una formació especialitzada o orientada a la recerca en les àrees d'estudi que ens són pròpies. D'entre ells, voldria destacar, per una banda, el màster sobre Envel·liment que iniciarem aquest mateix curs, per la extraordinària acollida que ha tingut i pel potencial tant en docència com en recerca i transferència de coneixement que porta associat i, per una altra banda, el màster de Formació del Professorat de secundària, per l'oportunitat que ens dóna de contribuir a la millora d'una etapa educativa tan important com és l'educació secundària, com de fa temps estem fent en l'educació infantil i primària.

En segon lloc, voldria remarcar que la millora en els processos d'ensenyament-aprenentatge que porta associats l'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior, i sense els quals crec sincerament que no tindria cap sentit tot l'enrenou que està comportant per a les Universitats, no fan altra cosa que donar-nos la raó en allò que des del primer dia, tal vegada perquè som fills d'una escola de mestres, ha format i continua formant part essencial del nostre projecte universitari: la vocació educativa, el ferm convenciment que Educació i Universitat, en majúscules totes dues, és a dir, una i altra enteses en el seu sentit més autèntic, no són ni poden ser conceptes excloents sinó del tot coincidents.

D'uns resultats també prou satisfactoris podem parlar pel que fa a la recerca, el nostre segon gran àmbit d'actuació, amb més publicacions i més recursos captats en convocatòries competitives públiques dels nostres grups de recerca, amb més doctorands, més becaris predoctorals i més participació en projectes europeus. Uns resultats que demostren que anem fent camí, que el primer i el segon pla de recerca de què ens hem dotat estan donant els seus fruits. Uns resultats amb els quals, per una banda, any rere any donem compliment als compromisos contrets a través del Contracte-programa que tenim subscrit amb el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa i, per una altra banda, uns resultats amb els quals ens anem ajustant als requeriments que la legislació actual ens marca per a un futur no gaire llunyà en relació al nombre de professorat doctor i de professorat acreditat.

I de molt bons resultats podem parlar també pel que fa a la tercera missió de tota universitat, la implicació amb la societat, els dos exponents màxims de la qual són la transferència de coneixement i la formació continuada. Pel que fa a la primera, hem augmentat el nombre de convenis amb empreses i institucions i hem incrementat la xifra de recursos obtinguts, a la qual cosa ha contribuït sens dubte tant la creació de la unitat de valorització, gràcies al conveni subscrit amb Kim-BCN, fruit de la col·laboració estreta que d'un temps ençà mantenim amb la delegació a Osona de la Cambra de Comerç, com l'enfortiment del suport tècnic mitjançant la integració de l'Oficina Tècnica de Suport a l'Empresa amb l'Oficina Tècnica de Transferència de Resultats de la Recerca. I el mateix podem dir si parlem de la Formació continuada, que actualment ja compta amb una xifra d'alumnes semblant als de formació reglada.

A tots aquests bons resultats sens dubte han contribuït, de maneres diverses, les persones que avui han rebut les distincions, cosa per la qual es mereixen la nostra felicitació i el nostre agraïment. En primer lloc, el Sr. Jacint Codina, per haver-nos fet costat tants anys com a alcalde de Vic i president de la Fundació Universitària Balmes i fins i tot de molt abans, donant suport decisiu a iniciatives de tanta importància com la col·lecció Textos pedagògics, com oportunament em va fer observar Ricard Torrents, que té bona memòria. Gràcies, doncs, Jacint Codina. En segon lloc, el Dr. Joan Solà (que avui no ens ha pogut acompanyar), la Sra. Teresa Feu i la Sra. Lídia Busquets, pels anys esmerçats, respectivament, en docència, recerca i gestió a la facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació i en la direcció de l'Àrea de Planificació, Estudis i Avaluació; en la formació de mestres sobretot en l'especialitat d'Educació Infantil i en diversos serveis de la nostra universitat. I, per descomptat, un agraïment i una felicitació de tot cor als estudiants que heu rebut els premis extraordinaris de les diferents promocions, per haver confiat en nosaltres, pel vostre exemple i pel vostre estímul.

Uns resultats que també cal i voldria agrair en una ocasió com la d'avui a tota la comunitat universitària: estudiants, professors i professores, investigadors i investigadores, personal d'Administració i Serveis i responsables de la gestió dels centres, dels departaments, dels serveis i de les unitats, i als companys de l'equip de rectorat. I, naturalment, a un gran conjunt d'institucions educatives, culturals i sociosanitàries; a un gran nombre d'empreses i entitats; a diversos departaments de la Generalitat de Catalunya i a l'Ajuntament de Vic.

Però l'inici de curs és també, com deia, cruïlla, confluència de resultats i d'objectius, de realitats i de projectes, de certeses i d'il·lusions. És moment per a una parada breu, per a la presa de consciència del camí recorregut però sense aturar-s'hi, just per agafar embranzida i continuar avançant. Un bon moment, doncs, per dir amb tota la prudència i amb tota la modèstia, però també amb contundència i satisfacció, la qual avui voldria compartir amb tots vostès, que malgrat el marc d'incerteses i de dificultats, algunes d'específiques i d'altres de generals en què ens trobem, la Universitat de Vic mai havia arribat on és ara. Mai no havia tingut tants alumnes, tant professorat doctor ni tant professorat acreditat; mai no havia tingut tants ni tan bons serveis; i mai no havia tingut tants bons resultats en recerca, en transferència de coneixement o en formació continuada. Tampoc mai com ara la Universitat de Vic havia generat tantes expectatives al seu voltant, traduïdes en projectes diversos dels quals són fruit bona part dels resultats que he comentat fa uns moments. I tampoc mai com ara, també cal dir-ho ben alt, s'havia reconegut de manera tan explícita per part de moltes instàncies el paper indiscutible de la nostra Universitat en el desenvolupament econòmic i social de la ciutat, de la comarca i del territori. I tot això, resultats, expectatives i reconeixement, no volen dir altra cosa que confiança en la nostra institució i no fan sinó refermar-nos en el nostre compromís i en els trets que configuren, que donen sentit i que són el fil conductor de la nostra trajectòria: decidida vocació territorial, model innovador i ferm compromís amb el país.

Pel que fa al primer aspecte, voldria reiterar un cop més, i fent-me eco d'un sentiment àmpliament compartit, que la Universitat de Vic, per la seva tradició secular i pel camí recorregut de trenta anys ençà, està cridada a ser -i té la voluntat de ser- l'articuladora, l'eix vertebrador de l'oferta universitària d'un territori que, amb delimitacions i denominacions encara incertes, és ben real. Sens dubte que assumir aquest lideratge significa adquirir una gran responsabilitat, una responsabilitat que, d'una banda, haurà d'anar acompanyada de les dosis d'intel·ligència, de realisme i de generositat que demana tot projecte universitari, que en qualsevol cas ha de ser inclusiu i mai exclusiu.

I, d'una altra banda, serà necessària una gran suma de complicitats. Unes complicitats amb les quals hem comptat, comptem i sabem que podrem continuar comptant: la de l'Ajuntament de Vic, decidida i decisiva en els inicis del nostre projecte universitari, a dia d'avui i de cara el futur; una complicitat que cada dia ens demostra el Sr. Josep Maria Vila d'Abadal, alcalde de Vic i president del Patronat de la Fundació Universitària Balmes i que avui vull agrair-li públicament. La complicitat del Departament d'Innovació, Universitats i Empresa i la dels altres departaments de la Generalitat. La de les institucions i empreses,

moltes de les quals es troben representades en aquest acte d'avui. I la del conjunt de ciutadans i ciutadanes i dels seus representats polítics; la dels ajuntaments de la comarca i del territori, del Consell Comarcal i la del conjunt de forces i altres instàncies polítiques. I d'una manera molt especial, voldria esmentar avui la complicitat dels ajuntaments de Manlleu, Ripoll, Olot i Berga, i la dels seus alcaldes, alguns dels quals avui es troben entre nosaltres i que aviat formaran part de la nostra Fundació com a mostra visible i definitiva d'aquesta vocació territorial de la nostra universitat.

Un projecte universitari que s'ha dotat d'un model que sens dubte és singular però sobretot innovador. Un model que combina hàbilment elements del model públic i del model privat. Un model que tota vegada que el paper que la societat d'avui demana a les universitats fa entrar en crisi algunes de les estructures i el sistema de governança dels models clàssics, cada dia que passa demostra més la seva eficàcia, per la seva agilitat i capacitat de resposta als requeriments d'una societat tan canviant com la que ens ha tocat de viure. Un model que fa seus els principis d'equitat, transparència i rendició de comptes, de qualitat i d'excel·lència. Un model que confiem que quedarà plenament reconegut dins la marca Universitat de Catalunya en la nova Llei d'Universitats de Catalunya, ara en procés de modificació.

I un projecte universitari que té des de sempre un ferm compromís amb el país. N'hem donat bona prova en el passat, la continuem donant dia a dia i sens dubte la volem continuar donant en el futur, convençuts com estem que la necessària internacionalització que imposa la globalització, i per la qual també apostem, a diferència del que pugui semblar i alguns vulguin fer-nos creure, només és possible des d'un autèntic sentit de pertinença. En aquest sentit, permetin que, un cop més, aprofiti una ocasió com la d'avui per divulgar la llegenda que acompanya l'emblema de la nostra Universitat i que figura en el programa de mà que hem repartit: esmerçar la vida al servei de la ciència i la pàtria. Aquesta, i no cap altra, ha estat i continuarà sent la nostra divisa.

I passant finalment als propòsits, a divises més concretes, m'agradaria enumerar només alguns dels molts projectes que tenim per davant i que són fruit de les expectatives de què parlava fa uns moments. Em refereixo, per exemple, al projecte d'extrema importància del futur Parc Tecnològic de Vic, en el qual la nostra Universitat està cridada a jugar un paper essencial; em refereixo al projecte de la nova Facultat de Ciències de la Salut i el Benestar a can Bauman, en estreta col·laboració amb el Consorci Hospitalari de Vic i en uns espais cedits un cop més per l'Ajuntament de Vic; em refereixo a tot el que ha

suposat i suposarà el nou grau d'enginyeria mecatrònica: una forta aproximació a les empreses del sector del metall, una estreta col·laboració amb institucions emblemàtiques com la Fundació Eduard Soler de Ripoll i la Fundació Universitat Politècnica de Catalunya i la col·laboració en projectes de recerca en metal·lúrgia amb el sector empresarial; em refereixo al Centre d'Innovació Educativa i Formació, reconegut pel Departament d'Educació com l'organisme que aglutinarà la formació del professorat no universitari, és a dir, d'Educació Infantil, Primària i Secundària de les comarques centrals, tal com fan els Instituts de Ciències de l'Educació de les universitats públiques; i em refereixo també als molts fruits que continuaran donant tant el treball conjunt i continuat amb la Delegació a Osona de la Cambra de Comerç com els convenis de col·laboració que estem a punt de signar amb diverses empreses i institucions.

Uns projectes que ara con ara ens plantegen el repte de fer realitat, però que sens dubte són estratègics i per tant plens d'oportunitats, de futur. Un futur que, ara que s'acaba el Pla estratègic 2005-2010 de la nostra universitat, dibuixarem a través d'un Pla d'Acció per als propers anys i en el qual ja hem començat a treballar. Un pla que vol ser decidit, valent i ambiciós: decidit en la presa de decisions, valent en l'anàlisi de les nostres debilitats i amenaces, però al mateix temps ambiciós en el recompte de les nostres forteses i oportunitats. Un pla que parteix del convenciment que, després d'aquests dotze anys d'universitat en què segurament havia de primar un criteri extensiu tant en docència com en recerca, ha arribat l'hora que prevalgui un criteri més intensiu en tots els àmbits i a tots nivells. Un pla que si bé té com a primer objectiu assegurar l'equilibri pressupostari de la nostra institució, cosa que estem convençuts de poder fer, sobretot si partim de la bona notícia que significa un augment d'alumnat com el que tenim any a any i que mantenim aquest curs, té un altre objectiu encara molt més important: relançar el nostre projecte universitari per tal que pugui exercir l'alta responsabilitat que li ha estat confiada i que no és altra que la de contribuir al desenvolupament social i econòmic de la comunitat, és a dir, al benestar individual i col·lectiu de les persones.

Després d'aquest repàs ràpid, només em resta convidar-los a renovar la seva confiança i implicació en aquest gran projecte que és la Universitat de Vic. Un projecte que, com tots els grans projectes, no és de ningú i alhora és de tots, un projecte que va molt més enllà de tots nosaltres, que ens transcendeix, i que precisament per això val tant la pena - m'atreviria a dir fins i tot que és una gran sort- de poder-hi participar. La sort de poder dir al capdavant i amb tot l'orgull, que d'aquella manera o d'aquella altra i en aquell moment o en aquell altre nosaltres també hi vàrem ser, i per tant, que en som part.

Queda, doncs, inaugurat el nou curs 2009-2010 de la Universitat de Vic i moltes gràcies.